

Sygn. akt V Ca 2514/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Fronczak (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Beczek SSO Zbigniew Podedworny
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Misiejuk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2011 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 13 lipca 2011 r., sygn. akt I C 1060/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w jego punktach 1 i 2 i zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz (...) Spółki z o.o. w P. kwotę 1.348 (jeden tysiąc trzysta czterdzieści osiem) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2010 r. do dnia zapłaty, oddala powództwo w pozostałym zakresie i częściowo znosi wzajemnie między stronami koszty procesu;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2514/11

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 lipca 2011r. Sąd Rejonowy (...) w Warszawie – uwzględniając w całości powództwo (...) sp. z o.o. w P. – zasądził na rzecz powoda od (...) S.A. w W. kwotę 3.497,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2010r. do dnia zapłaty, obciążając pozwanego kosztami procesu i kosztami sądowymi.

Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, gdyż pozwany – jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawy szkody komunikacyjnej winien w ramach odszkodowania świadczyć również zwrot kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego (powód nabył w drodze cesji od poszkodowanego wierzycelność obejmującą roszczenie o zwrot kosztów najmu auta zastępczego).

Zdaniem Sądu I instancji koszt najmu pojazdu zastępczego na czas niezbędny do naprawy uszkodzonego pojazdu jest elementem szkody pozostającej w związku z wypadkiem komunikacyjnym i winien być objęty zakresem odszkodowania na zasadzie art. 361 § 1 kc.

Sąd uznał przy tym, że strona powodowa wykazała, że co do zasady najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego był uzasadniony.

Sąd Rejonowy podkreślał przy tym, że wliczane w postać szkody komunikacyjnej koszty wynajmu pojazdu zastępczego mogą obejmować jedynie okres konieczny i niezbędny do dokonania naprawy uszkodzonego pojazdu.

Sąd I instancji stanął na stanowisku, że w omawianym przypadku okres 17 dni był niezbędny do przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed wypadku, a zatem przez cały ten okres uzasadniony był najem pojazdu zastępczego. W ocenie Sądu stwierdzenie to jest w tej sprawie uzasadnione w świetle wniosków opinii biegłego sądowego, który wskazał, że czas technologiczny naprawy wynosił 4 dni robocze, jednak faktyczny czas naprawy był dłuższy.

Sąd zauważył, że pozwany nie kwestionował w tym postępowaniu wysokości stawki dobowej za najem pojazdu.

Tym samym Sąd Rejonowy przyjął, że istnieje podstawa do orzeczenia zgodnie z żądaniem pozwu. O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 kpc i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany (...) S.A. w W. – zaskarżając ten wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości wraz z zasądzeniem na rzecz pozwanego kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Kwestionowanemu orzeczeniu zarzucono: naruszenie art. 233 § 1 kpc przez dowolną ocenę materiału dowodowego w zakresie braku uwzględnienia ustaleń pozwanego odnośnie uzasadnionego okresu korzystania z pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, naruszenie art. 361 § 1 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc poprzez uznanie kosztów tytułem najmu auta zastępczego wg faktury – za szkodę rzeczywistą w ramach odpowiedzialności cywilnej, naruszenie art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i naruszenie art. 15 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

Apelacja strony pozwanej jest w części uzasadniona.

Należy w pierwszej kolejności zaznaczyć, że strona pozwana nie kwestionuje na obecnym etapie sprawy samej zasady swej odpowiedzialności wobec powodowej spółki, jak również możliwości zaliczenia jako elementu szkody komunikacyjnej (a w konsekwencji – elementu odszkodowania) kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Apelujący podkreśla natomiast, że – jak przyjęto też w orzecznictwie Sądu Najwyższego - szkodą naprawianą przez ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy wypadku komunikacyjnego w rozumieniu art. 361 § 1 kc może być uznany tylko koszt dotyczący okresu najmu niezbędnego i koniecznego do naprawy pojazdu uszkodzonego.

Sąd Rejonowy też wychodzi z tego założenia, jednak – co słusznie wykazuje skarżący – wadliwie odnosi je do okoliczności wynikających z materiałów niniejszej sprawy.

Rację ma apelujący, że Sąd I instancji przyjął, że okres najmu pojazdu zastępczego wynoszący tutaj 17 dni był zasadny, właściwie tylko na podstawie przedstawionej faktury i stwierdzenia przez biegłego, że taki był faktyczny okres naprawy w omawianym przypadku.

Sąd Rejonowy nie zastanowił się natomiast, czy – wobec zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną – powód (na którym ciążył w tym przedmiocie obowiązek dowodzenia zgodnie z art. 6 kc) rzeczywiście zdołał wykazać, że okres 17 dni najmu pojazdu zastępczego pozostawał w adekwatnym związku ze zdarzeniem, za które ponosi odpowiedzialność pozwany ubezpieczyciel. Trzeba przy tym zaznaczyć, że zdaniem Sądu Okręgowego to właśnie powód obowiązany był wykazać, że taki okres był celowy do usunięcia uszkodzeń w pojeździe osoby poszkodowanej.

Powód na te okoliczności nie przedstawił w istocie żadnych dowodów.

Biegły sądowy w swej opinii (k. 87 i nast. akt sprawy) wskazał, że technologiczny czas naprawy uszkodzeń jak w danym przypadku w pojeździe marki (...), wynosi 4 dni robocze.

Mówiąc o faktycznym czasie naprawy biegły odniósł się wprost do danych podawanych w tzw. arkuszu naprawy pojazdu najemcy (k. 25 akt – k.98, str. 11 opinii) nie wypowiedział się natomiast, czy w danym przypadku istniały rzeczywiście jakieś obiektywnie usprawiedliwione przyczyny dla wystąpienia tej różnicy pomiędzy czasem technologicznym naprawy, a czasem faktycznym.

Biegły – w znaczeniu hipotetycznym, jako czynniki mogące wpłynąć na rzeczywisty czas naprawy – podaje czas potrzebny na oczekiwanie na dostarczenie części, oczekiwanie na dokonanie oględzin i dostarczenie kalkulacji przez ubezpieczyciela.

Tymczasem – co umyka Sądowi Rejonowemu – w materiałach tej sprawy brak jest jakichkolwiek danych pozwalających na przyjęcie, że np. koniecznym było zamówienie i oczekiwanie na części potrzebne do naprawy.

Co do oględzin pojazdu, to te podstawowe zostały wykonane przez datą wynajęcia pojazdu zastępczego.

Należy też zauważyć, że dodatkowe oględziny pojazdu dokonane w dniu 12 listopada 2009r. nie miały znaczenia dla uzasadnienia wydłużenia czasu naprawy, który – w wymiarze technologicznym – powinien trwać nie dłużej niż do 13 listopada (licząc od dnia najmu pojazdu zastępczego), a nie można też tracić z pola widzenia uznawanego przez pozwanego uzasadnionego czasu naprawy w wymiarze siedmiu dni, czyli do dnia 16 listopada 2009r.

Trzeba zgodzić się z pozwanym, że sama faktura i karta naprawy pojazdu nie są wystarczającym dowodem (a tylko takie przedstawił powód) dla wykazania zasadności dochodzonego roszczenia.

Słusznie również podnosi pozwany, że w przypadku roszczeń jak omawiane należałoby również rozważyć, czy adekwatny związek przyczynowy będący jedną z podstaw odpowiedzialności ubezpieczyciela obejmuje opóźnienia w wykonaniu naprawy uszkodzonego leżące po stronie zakładu naprawczego. W niniejszym przypadku nie podjęto nawet próby wyjaśnienia, z jakich rzeczywistych przyczyn naprawa uszkodzonego pojazdu trwała taki, a nie inny okres.

Jest to o tyle istotne, gdyż – jak równie trafnie zauważa pozwany – poszkodowany powinien zapobiegać (w miarę możliwości) zwiększeniu szkody (o czym stanowi art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych...), a wykonanie tego obowiązku w okolicznościach tej sprawy – gdy właściciel uszkodzonego pojazdu w istocie nie ponosi bezpośrednio kosztów najmu pojazdu zastępczego – należy a priori uznać za wątpliwe.

Nie można też zapominać o tym – co pominął Sąd Rejonowy, że uszkodzony pojazd jest modelem dość popularnym na polskim rynku, zakres jego uszkodzeń nie był znaczny, co pozwalało skutecznie poddać w wątpliwość realność i zasadność czasu naprawy, jaką podawano w tej sprawie.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że w świetle materiałów tej sprawy brak było podstaw do przyjęcia, że strona powodowa wykazała, że roszczenie dochodzone w jej pozwie jest w całości uzasadnione.

Nie ma jednak zdaniem Sądu odwoławczego podstaw do oddalenia przedmiotowego powództwa w całości – jak chce tego apelujący – gdyż nie można abstrahować od tego, że sam pozwany już na etapie postępowania likwidacyjnego uznał zasadność wliczenia w zakres odszkodowania kosztów najmu pojazdu zastępczego przez okres siedmiu dni.

Zarówno rodzaj zarzutów podniesionych w tym postępowaniu, jak i całokształt materiałów tej sprawy nie uzasadniają również odrzucenia – dla wyliczenia wysokości tej postaci szkody – cenników stosowanych przez powoda.

Jak wynika z dokumentu przedstawionego przez stronę powodową (k. 162), cena najmu pojazdu z grupy, do jakiej należał wynajęty uszkodowanemu w tym przypadku, wynosiła za okres 6-7 dni 1.348 zł netto.

Sąd Okręgowy uznał, że taką też kwotą można określić uzasadnione roszczenie strony powodowej. Podwyższenie tej kwoty o podatek VAT było niezasadne, skoro – jak wskazano wyżej – uszkodowany nigdy nie był obowiązany do zapłaty tej należności.

W uwzględnieniu powyższego Sąd Okręgowy – działając na podstawie art. 386 § 1 kpc – odpowiednio zmienił zaskarżony wyrok, w tym w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu przy zastosowaniu art. 100 kpc wobec ostatecznego wyniku sprawy.

W pozostałej zaś części apelacja pozwanego została oddalona na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej orzeczono na podstawie art. 100 kpc.